

РІШЕННЯ
РАЗОВОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
ПРО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Здобувач ступеня ОЛЬХОВСЬКИЙ Олександр Анатолійович, 1986 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2010 році Академію управління МВС за спеціальністю «Правознавство», працює начальником відділу Департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Публічне управління та адміністрування».

Разова спеціалізована вчена рада утворена наказом Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Житомира, від 27 квітня 2026 року № 106/од, у складі:

Голови разової спеціалізованої ради – Анатолія ДИКОГО, доктора економічних наук, доцента, професора кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Житомир.

Рецензентів – Тетяни БАРАНОВСЬКОЇ, доктора юридичних наук, доцента, доцента кафедри права та правоохоронної діяльності Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Житомир; Віталія КУЧМЕНКА, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Житомир.

Офіційних опонентів – Олега КРАВЧУКА, доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри кримінального права та процесу Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, Міністерства освіти і науки України, м. Хмельницький; Оксани ВАКУН, доктора наук з державного управління, доцента, професора кафедри управління та адміністрування Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту Західноукраїнського національного університету, м. Івано-Франківськ.

На засіданні 28 травня 2026 року рада прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» Ольховському Олександру Анатолійовичу на підставі публічного захисту дисертації «Євроінтеграційні імперативи державної політики

реформування правоохоронної системи» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертацію виконано у Державному університеті «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Житомир.

Науковий керівник – Дмитрій ГРИЦИШЕН, доктор наук з державного управління, доктор економічних наук, професор, перший проректор Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Житомир.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який спрямований на розробку теоретичних основ і практичних рекомендацій щодо розвитку державної політики реформування правоохоронної системи в умовах євроінтеграції. Дисертація виконана державною мовою.

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, з них: 2 – статей в іноземних періодичних наукових виданнях (в т.ч. 1 стаття, що індексується в наукометричній базі даних Scopus) ; 3 статей у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») та 3 тез доповідей, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації, зокрема:

1. Ольховській О.А. Спеціальні вимоги Європейського Союзу до правоохоронних систем країн-членів. *Економіка, управління та адміністрування*. 2025. № 3 (113). С. 194-202.

2. Ольховський О.А. Стан виконання Україною євроінтеграційних вимог щодо реформування правоохоронної системи. *Економіка, управління та адміністрування*. 2025. № 4 (114). С. 202-209.

3. Olkhovskyi O. General requirements of the European Union for the law enforcement systems of member states. *Public Policy and Accounting*. 2025. Vol. 2. Iss. 12. Pp. 53–61.

4. Savchenko V., Podolieva A., Olkhovskyi O., Halona I., Aloshyn O. The transformation of legal frameworks through secure digitisation. [African Journal of Applied Research](#). 2025. Vol. 11. Iss. 1. Pp. 173-193.

5. Varenia N., Moskvych L., Olkhovskyi O., Lykhoshapko D., Aloshyn O. Enhancing the Handling of Digital Evidence in Ukraine's Criminal Justice System. *Journal of Lifestyle and SDGs Review*. 2025. Vol. 5. Iss. 2. Pp. 1-17.

6. Ольховський О.А. Проблемні питання розвитку стратегічного державного управління правоохоронною системою. Правова політика України: історія та сучасність: матеріали VI Всеукраїнського науково-практичного семінару, 9-10 жовтня 2025 року. Житомир: Житомирська політехніка, 2025. С. 246-248.

7. Ольховський О.А. Фінансування правоохоронної системи Фінляндії. Національна безпека в умовах війни, післявоєнної відбудови та глобальних викликів ХХІ століття: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, 11-12 грудня 2025 року. Житомир: Житомирська політехніка, 2025. С.652-655.

8. Ольховський О.А. Структура правоохоронної системи Нідерландів. Тези Всеукраїнської науково-практичної онлайн- конференції аспірантів, молодих учених та студентів, присвяченої Дню науки. Житомир: Житомирська політехніка, 2025. С. 824-825.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради:

1. **ДИКИЙ Анатолій Петрович**, доктор економічних наук, доцент, професор кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка».

Без зауважень.

2. **БАРАНОВСЬКА Тетяна Василівна**, доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри права та правоохоронної діяльності Державного університету «Житомирська політехніка».

Є зауваження, зокрема:

– у п.1.1»Розвиток наукового знання про правоохоронну систему як об’єкт державної політики» автором проведено ґрунтовний бібліометричний аналіз наукових публікацій у базі даних Scopus (с. 23-31), однак дискусійним залишається питання репрезентативності використаного пошукового запиту «Law enforcement activities». Застосування лише одного англomовного дескриптора дещо звужує дослідницьке поле та не враховує суміжні категорії, зокрема «policing», «public security», «criminal justice reform», що могли б суттєво розширити аналітичну базу дослідження;

– у п.1.2 «Місце та властивості правоохоронної системи в реалізації функцій держави» (с. 38-50) автор обґрунтовує фундаментальне значення правоохоронної системи як інструменту реалізації функцій держави, однак недостатньо уваги приділено співвідношенню понять «правоохоронна система», «сектор безпеки і оборони» та «система забезпечення національної безпеки». Це ускладнює чітке визначення меж досліджуваного об’єкта в умовах сучасної трансформації безпекового середовища;

– у п. 2.3 «Сучасний стан правоохоронних систем країн-членів Європейського Союзу» (с. 100-135) автором здійснено порівняльну характеристику моделей правоохоронних систем окремих держав ЄС, однак

дискусійним є обмеження аналізу переважно трьома моделями – сервісною (Нідерланди), довірчою (Фінляндія) та силовою (Франція). Поза увагою залишилися змішані та регіонально диференційовані моделі організації правоохоронної діяльності, що могло б поглибити наукову цінність проведеного порівняльного дослідження;

– у п. 3.1 «Удосконалення методології формування стратегії державної політики реформування правоохоронної системи України» (с. 137-161) автор пропонує комплексну організаційно-методологічну модель реформування, однак недостатньо конкретизовано джерела та механізми фінансового забезпечення запропонованих заходів. Враховуючи масштабність реформування правоохоронної системи в умовах воєнного стану та повоєнної відбудови, питання ресурсного забезпечення потребувало б більш детального економічного обґрунтування;

– у п. 3.2 «Напрями реалізації стратегії державної політики реформування правоохоронної системи України» (с. 162-187) автор обґрунтовує необхідність цифрової трансформації та інтеграції інформаційних систем із безпековим простором ЄМ, проте недостатньо уваги приділено ризикам кібербезпеки, захисту персональних даних та потенційним загрозам цифрової залежності від зовнішніх інформаційних платформ. Зазначені аспекти є особливо актуальними в умовах гібридних загроз та збройної агресії проти України.

3. КУЧМЕНКО Віталій Олександрович, доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка».

Є зауваження, зокрема:

– автором запропоновано удосконалення теоретичних положень державної політики реформування правоохоронної системи в умовах євроінтеграції через визначення її місця в механізмі реалізації функцій держави. Дисертантом проаналізовано праці таких вчених як: Джон Локк, Шарль Луї де Монтеск'є, Ганс Кельзен, Девід Істон, Габріель Алмонд, Талкотт Парсонс, Чарльз Мерріам з яких визначив наступні підходи: інституційно-розподільчий (процесуально-правовий) підхід; нормативно-юридичний підхід; системний підхід; за сферами суспільного життя. Один із підходів - нормативно-юридичний підхід - ґрунтується на розумінні держави як цілісного правового порядку, в межах якого функції визначаються через систему юридичних норм, компетенцій, процедур правотворення та правозастосування, а також механізмів юридичної відповідальності, потребує додаткової деталізації в частині систем в межах яких

визначаються функції. Адже така ідентифікація полегшить розуміння взаємозв'язку принципів і функцій при запровадженні механізмів реформування правоохоронної системи в умовах євроінтеграції (с. 43-48);

– у розділі 3, автором досліджені напрями реалізації стратегії державної політики реформування правоохоронної системи України на основі реформування правоохоронної системи, яка має відбуватися зважаючи на визначені положення (с. 162-187). Робота б значно виграла, якщо б разом розробленою методологією формування стратегії реформування правоохоронної системи України в контексті вимог євроінтеграційних процесів, автор дослідив би питання євроінтеграції правоохоронних органів Хорватії, яка приєдналась до ЄС під час останнього сьомого розширення ЄС у 2013 році, або країн членів ЄС – Румунії і Болгарії, які приєднались до ЄС під час шостого розширення ЄС у 2007 році.

4. ВАКУН Оксана Володимирівна, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри управління та адміністрування Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту Західноукраїнського національного університету.

Є зауваження, зокрема:

– формулювання елементів наукової новизни є надто об'ємним і поєднує кілька різнорівневих результатів в одному пункті, через що втрачається фокус на основному авторському внеску. Доцільно структурувати результати за окремими напрямками: методологічний, організаційний, інструментальний та прикладний;

– у роботі недостатньо детально розкрито механізми практичної реалізації запропонованих заходів у частині координації діяльності суб'єктів державної політики, а також не повною мірою визначено систему критеріїв та індикаторів оцінювання ефективності реалізації стратегічних цілей реформування правоохоронної системи України;

– твердження про «повну інтеграцію національного безпекового сегмента у спільний правовий простір ЄС» видається дещо декларативним, адже не враховано існування сфер, де держави-члени ЄС зберігають значний рівень національного суверенітету у питаннях безпеки та правоохоронної діяльності;

– ідея адаптації європейських моделей правоохоронної діяльності з урахуванням національної специфіки вже тривалий час використовується у вітчизняній науковій літературі та нормативно-програмних документах щодо реформування сектору безпеки і правопорядку України. У зв'язку з цим автору доцільно чіткіше окреслити, у чому саме полягає авторський внесок;

– поняття, якими автор оперує, зокрема «довірча модель», «силова модель», «високотехнологічна інвестиція в економіку», не мають усталеного наукового визначення у вітчизняній юридичній науці, що потребує їх додаткового авторського уточнення.

5. КРАВЧУК Олег Вікторович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри кримінального права та процесу Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова.

Є зауваження, зокрема:

– наукова новизна «вперше» сформульована надмірно описово та має ознаки деталізованого переліку етапів управлінського процесу, а не власне нового наукового результату. Необхідно чіткіше визначити, у чому саме полягає наукова унікальність запропонованих організаційно-методологічних положень порівняно з існуючими підходами;

– окремі положення щодо реалізації стратегії державної політики реформування правоохоронної системи мають переважно концептуальний характер, що дещо ускладнює оцінку практичної ефективності запропонованих механізмів. Зокрема, потребують конкретизації індикатори досягнення стратегічних цілей та практичні аспекти міжвідомчої взаємодії у процесі реалізації визначених заходів;

– автор стверджує, що реформування правоохоронної системи має ґрунтуватися саме на імплементації наднаціональних стандартів, однак недостатньо обґрунтовує співвідношення таких стандартів із національними правовими традиціями та особливостями функціонування українських інституцій;

– у роботі недостатньо обґрунтовано, чому саме сервісна модель Нідерландів, довірча модель Фінляндії та силова модель Франції визначені як базові для синтезу. Відсутні критерії відбору відповідних елементів та пояснення їх сумісності між собою і з українською правовою системою;

– автор не визначає, які саме цифрові стандарти, інформаційні системи чи нормативні інструменти Європейського Союзу є орієнтиром сумісності з правоохоронною системою України. Доцільно також більш детально розкрити правові та організаційні передумови такої сумісності.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради.

«Проти» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує ОЛЬХОВСЬКОМУ Олександрові Анатолійовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 28 – «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 – «Публічне управління та адміністрування».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

**Голова разової
спеціалізованої
вченої ради**

Анатолій ДИКИЙ

Підпис
Засвідчую:
Учений секретар
Житомирська політехніка

